

Arhus

INNKALLING DS - LEDERKONFERANSEN 6-8.okt
=====

1/1 Oppmøteavtaler : vedlagt.

Dagsorden og forberedelser:

1. Det blir en innledning om "Den politiske situasjonen og partiarbeidet i 1988".

-som grunnlag for "høring" på årsplanen og framdrifta av vervekampanja.

Dette blir et plenumspunkt.

2-3 Vedlagt: notat om "partiarbeidet i 1988" og et rapportskjema om vervekampanja (som skal leveres utfylt på konf.)

To grundigere temaer ,med gruppedisk. og plenum:
xx

2. Oppsummering/vurdering av arbeidet med å styrke grunnorg.

7-5 -Vedlagt: Noe matr. omkring dette fra SKSforberedende beretningsarbeid(notater fra enkeltkam.)

Dere bør skaffe oversikt over sit. i avdelingene- avd.styrene ikke minst. Hva er de viktigste problema nå? Jobber avdelingene etter en plan for å styrke seg (hvordan går det med utviklinga av lokaleanalyser i samband med dette ?)? Har partiplanen vist seg å være ei god ramme for styrkinga av avd?
Hvor stor andel av avd. i distriktet ser dere på som "problemavd"?

3. 8.mars sin rolle i kvinnekampen og klassekampen.

-Både en vurdering av betydninga til 8.mars i åra som har gått og framover - og mer konkret på neste års 8.mars-opplegg.

7/6 Vedlagt: Eget notat.

xx

4. Eventuelt.

-bl.a. forslag om kring forb. av Sommerleirene neste år.

Dersom dere har saker dere vil ha opp på dagsorden,utenom det som er dekket opp her: Gi oss beskejed på en aller annen måte.

Oslo okt-87

SKAU

PARTIARBEIDET I 1988

(Dette notatet har som formål å få inn reaksjoner på hvordan vi skal legge opp "løpet" i 1988-det siste året i nåværende langtidsplan. Det går til partistyrene, og representanter for distrikta skal diskutere det før SKAU vedtar endelig konkretisering av 1988-planen. Endelig plan kommer i des-TF).

1988 er altså innspurtsåret i langtidsplanen. Vi bår stille spørsmålet om vi skal legge vekt på hovedmålsettingene i denne, også dette året. Dvs: **partibygging**, med verving og KK-arbeid i spiss. Eller vil klassekampen og landsmøtebevegelsen kreve en annen vektlegging av arbeidet neste år ?

Vi må ta stilling til om vi skal satse på å "få i land" de øvrige viktigste målsettingene i langtidsplanen (jfr. denne-gjengir ikke den her)

Vi trenger en vurdering av den politiske situasjonen, og oppgavene i klassekampen, i samband med vedtak om konkret arbeidsplan for 1988. Dette notatet skal ikke gå inn på en analyse, men jeg vil legge fram noen påstander om hva som vil bli de viktigste områdene av klassekampen det kommende året.

Men, først:

Jeg mener at **de mer direkte partibyggingsoppgavene også må stå i sentrum i 1988**, at landsmøtebevegelsen også må tilpasses dette.

Dvs:

1) Vekt på å kjøre sirkler og direkteverving også etter at verveåret er over 8.3.(men, ikke som "samkjørt kampanje").

Det skal vel holde hardt å nå landsmøteplanmålet med 20% økning. Vi veit ennå ikke hvor vi er pr. 1.1.88. Det er rett å vente litt før vi tar endelig standpunkt til delmålet for 1988. Det avhenger både av hvor stort potensiale det egentlig viser seg å være for vervinga (og det bør vi få bedre svar på i løpet av høsten) og av hvor langt vi kommer i å styrke partiet kvalitativt på det viset vi nå prøver.

Økt innsats for å bygge ut Rød Ungdom og NKS.

2) Begynne utbygging av sympatisørorganisasjon for partiet (jfr. opplegget for partidiskusjonen nå i høst). De konkrete måla bestemmes i løpet av høsten, etter bl.a. en kaderkonferanse med repr. fra distrikta.

3) Videre oppbygging av partiskolen.

-Satse på å få flere medlemmer gjennom medlemskolekurser.

Trinn II-kursene om Imperialisme og Det norske samfunnet, som begge to passer godt med hva vi bør prioritere i forb. med Prinsippprogramdiskusjonen foran Landsmøtet.

Foreslår at Trinn Ic -partifilosofi- utsettes til 1989

4) Jobbe videre med å styrke arbeider- og kvinneinnrettinga til partiet. Konkrete tiltak må settes opp.

5) Mer utadretta parti. Høyere kommunistisk profil, samtidig som vi jobber aktivt i brei-fronter.

6) Opplagstallet for KK må videre opp. Slik det nå ligger an, blir det beinhardt å nå målet på 9000 innen 1.1.89.

I samband med oppsummeringa av årets høstkampanje må vi bestemme de endelige tallmål for 1988.

Må også vurdere de kvalitative sidene ved partiets KK-arbeid-ikke minst i samband med situasjonen i grunnorganisasjonene- og vi må

se på hvordan sjølve avisa utvikler seg.

Vi må ha disse partibyggingmålsettingene langt framme i hodet når vi jobber med klassekampsakene og andre oppgaver i 1988

DE VIKTIGSTE KLASSEKAMPSAKENE ?

Mener følgende saker vil stå sentralt:

1) Kampen om lønna/levekåra.

*Sjølve tariffoppgjøra (både det utsatte mellomoppgjøret i offentlig og hovedoppgjøret til våren. Reallønna skal presses ytterligere ned.

Høye generelle tillegg-avsløre myndighetenes "bidrag"- og kampen rundt kvinnelønna må bli spes. viktig.

*Renta/boutgifter. Ågerrenta og det å sko seg på behovet for tak over hodet vil fortsatt være en hovedsak for finanskapitalen. Transaksjonsøkonomi/kamp om å rane til seg mest mulig av det som allerede er skapt/ vil fortsatt dominere. Derfor vil rentenedsettelse neppe bli store, og ikke gi noen reell gevinst for vanlige folk (spises opp av lavere inflasjon osv)

*Kamp mot skatteomlegginga. De omleggingene vi har sett de siste åra vil følges opp videre. Vi bør gjøre et krafttak for å utvikle noen "spiiskrav" her, slik at ikke FRP/H blir de som samordner økende misnøye.

2) 6-timersdagskampen.

Borgera vil ikke gi noe på dette avsnittet neste år. Kampene ikke mindre viktige for det, men vil mye bli på det politiske planet? (forsøksordninger /8.mars / som kvinne- og klasseagitasjon)

3) Anti-rasisme/proletarisk internasjonalisme.

Asyl/innvandringspolitikken, med kampen mot ny Utlendingslov som en "spissak".

Sør Afrika-politikken til Norge må under økt press.

4) Miljøkamp/økologi.

Det vil være mulig med endel alliansepolitikk, også med politiske partier, på de 2 siste områdene. Når det gjelder den økonomiske politikken, vil AKP fortsatt være det eneste partiet som går imot den falske hestekurspolitikken. (SV vil fortsatt kjøre ansvarlig, og bli mer og mer høyredreid sjøl om de vil bli "friskere" i forma). Men, muligheter for allianse med utbrytere fra den sosialdemokratiske leiren.

Motsigelsen senter-distrikt vil fortsatt skjerpes. Det samme gjelder stat/regjering i forhold til lokaladministrasjonene.

KVINNERONTUTBYGGINGA ?

Målsettinga på 3400 innen 1.1.89 må nok senkes? Til hva?

Etappemålet fram til 1.1.87 ble senka fra 2300 til 2000. Dette ble nesten nådd (Pr. juni-87 hadde KF 18-1900 medlemmer, og økninga skyldtest først og fremst vervekamopanja høsten-86).

Vente til etter KFs landsmøte før vi vedtar endelig mål for neste år.

DET PARLAMENTARISKE ARBEIDET

*AKP sterkere fram. Del av styrkiga av grunnorg; "ledende i klassekampen lokalt"

*Eksperimenterer med alliansepolitikk, bl.a. overfor endel av "opposisjonslistene".

*Bygge opp kjente rikspolitikere også, for AKP/RV.

LANDSMØTE-BEVEGELSEN

Alle landsmøtesakene skal behandles i partiavdelingene i løpet av 1.halvåret. DVs. ikke så omfattende bevegelse som de 2 siste gangene.

Mener at BERETNINGA må prioriteres i avdelingsbehandlninga.

Deretter nominasjoner og delegatvalg.

Når det gjelder PRINSIPPROGRAMMET vil det være viktigst å behandle motsigelser og reise alternative forslag. De fleste spørsmåla her vil det også være rett å ta opp eksternt gj. f.eks KK /RF o.l.

Også når det gjelder diskusjonen om FRAMTIDIG VALGLINJE vil det viktigste være å ta stilling til forslaget som legges fram, når det gjelder avdelingsbehandlninga. Endel av diskusjonen vil også her foregå i KK.

Om det blir lagt fram forslag til VEDTEKTSENDRINGER er ikke klart ennå. I tilfelle blir det mindre saker.

Materialet til avdelingsbehandlninga skal sendes ut slik:

- Framtidig valglinje : des-rutina-87
- Nominasjonsopplegg : des-rutina-87
- Prinsippprogramforslag : i januar-88
- Beretningsforslag : febr-rutina-88
- Evt. vedtektsforslag : febr-rutina-88
- Delegatvalgregler : april-rutina-88

Rapportfrister for avdelingene (til DS): 1.juni-88

(for materiale som blir lagt fram for delegatkonferanse av SK)

Det som spesielt bør vurderes er HOVEDINNRETNINGA for partiarbeidet i -88:

Fortsatt sterk satsing på verving og KK-spredning ,og i tillegg også bygge opp symp.organisrering som redskap for å mobilisere og organisere folk rundt partiet ?

At dette også skal "slå igjennom" i klassekampjobbinga vår .

Oslo okt-87

RAPPORTSKJEMA VERVING FOR DS-ledere FRA: .....
Leveres på lederkonferansen nov-87

-----

1. Antall verva i distriktet i 1987 (fram t.o.m. okt): __
Kvinner __ Menn __
Arbeidere __ Småborg __ Annet __
Under 20 år __ 20-25 år __ 26-30 år __ Over 30 år __
(Klassesammensetn. og alder regner vi med at de færreste har
oversikt over nå-før avd. rapportene i slutten av nov. Men,
for de som allikevel har dem !)

2. Antall utmeldte i distriktet i 1987 i samme periode: __
Kvinner __ Menn __

3. Sirkelvirksomhet nå i høst:
(hvor det er sirkler-hvor mange sirkler og hvor mange som
deltar på hhv vanlige grunnsirkler og kvinnesirkler
Er det RU-sirkler i distriktet? Med hjelp fra partiet?)

Evt. vurdering av sirkelbevegelsen:

4. Bøllekurs:
Kurs avholdt i høst /antall deltakere/resultater i form av
deltakere kvinnesirkel/vanlig grunnsirkel eller direkteinnmel-
ding i partiet/RU/NKS.

5. Anna av interesse:
(Skjemaet er først og fremst mynta på å få en best mulig
"vareopptelling" over kvantitetene i verveåret. Regner med
vurderinger o.l kommer opp i diskusjonene. Men, fint om
synspunkter og erfaringer kan tas med her også, for å få med
mest mulig. Så dersom dere får tid....)

Bådevda kan også brukes!

vedlegg (4)

STYRKINGA AV GRUNNORGANISASJONENE

Jeg vil "angripe" denne saka slik:

- 1) Gjennomppfriske endel av analysen, målsettingene og tiltaka vi skisserte rundt forrige landsmøte.
- 2) Se litt på hvordan vi har fulgt opp tiltaka gjennom de ulike årsplanene - også hvordan "grunnorg.jobbinga" er blitt påverka av andre oppgaver. Har vi forfulgt målsettinga om å styrke grunnorg. bevisst, eller har denne oppgava "ramla ut"? Altså en slags "observasjon" av hvordan vi har fulgt opp landsmøteintensjonene og hva det har ført til.
- 3) Vurdering av situasjonen nå; Den faktiske tilstanden i partiavdelingene? Hva er viktigst å jobbe vidare med nå? Her hører det også med å trekke noen tråder bakover; om linjene vi har jobba etter har vært fornuftige, om det er "blindspor" å rette opp osv.

TIL PKT 1) -GJENOPPFRIKINGA:

-Beretninga (s. 32-33)sa at det "kan utvikle seg ei alvorlig krise dersom partilederslisen ikke klarer å gripe inn og utforme ei linje for å styrke grunnorganisasjonenes plass i partiet", at "laga, som kollektiv, spilte en beskjeden politisk rolle", at "viktige avgjørelser om politikk og taktikk blir tatt andre steder, i styrer, fraksjoner og utvalg", at "laga har problemer med å samle seg og fungere som arbeidende kollektiv i praksis". Videre, at "lagstyra ofte var dårlig skolert i politikk, taktikk og organisasjonskunnskaper"-liten prestisje knytta til lagstyrejobbing.

Når det gjaldt analysa av hvorfor, så pekte beretninga på 2 saker:-Tendens til "sosialdemokratisering" av partiets arbeidsstil;at massearbeidet tørker inn og erstattes av utspill, topplansforhandlinger og propaganda-at dette så og si overflødiggjør grunnplansarbeidet. Det ropes et varsko om at hvis dette får fortsette, så vil medlemskapet i grunnorg. bli helt formelt bare, medlemmene vil i praksis "bli en flytende masse, der noen er passive og andre jobber i styrer og utvalg osv"

-At problema ikke kan korrigeres i laga isolert. "De henger sammen med utviklinga av partiet som helhet". Her ble dette eksemplifisert med to ting: arbeidsstilen i ledende organer og planpolitikken/problemet med formell gjennomføring av planene.

-Beretningsforedraget på Landsmøtet:

Forsterka analysa av at sit. i grunnorg. hang sammen med sit. i partiet som helhet. "Situasjonen i grunnorg. kan ikke endres isolert.....Vi må løse problemet med å knytte

grunnorg. arbeid sammen med partiets helhetlige politiske, strategiske og taktiske linje, på en slik måte at grunnorganisasjonenes arbeid på den ene sida blir en motor i å utvikle denne linja ,og partiets politikk og planer på den andre sida blir et godt redskap til å få framgang i massekamp og politisk arbeid lokalt"

Videre ble lagas funksjon som ledelse for klassekampen lokalt understreka. (Rundt "parola" "gjøre laga til politisk-taktiske ledelserfor klassekampen på sitt sted"). Dette ble også knytta til at laga måtte trekkes med på diskusjonene og analysen av den norske kapitalismen .

De tre "dimensjonene": demokrati-massearbeidet-planarbeidet. ("utkrystallisert seg som de tre viktigste forhold når det gjelder problemene i partiets grunnorg". Påpekt at også andre saker spiller en rolle : innrettinga på arbeiderklassen, liberalisme,passivitet og organisatorisk utglidning, kaderfostringa mangelfull ,lite rekruttering.)

Påpekt i avslutninga at diskusjonen bl.a. dreier seg om hvordan den leninistiske partimodellen skal utvikles for våre forhold.

Jobbinga med strategisk plan og opplegget for lagslederskolering viktige tiltak i nærmeste framtida.

-Landsmøtevedtaka:

Slutta opp om analysa som var lagt fram. Men, markerte at partiet ennå ikke hadde ei uttømmende analyse av problema i grunnorganisasjonene og hvordan de skal løses.

Markerte at arbeidet med grunnorg.måtte bli ei hovedoppgave i tida framover.

TIL PKT 2) -OPPFØLGINGA I PERIODEN:

Jeg illustrerer dette ved å trekke fram endel av det vi har sagt , og tiltak som vi har tatt, i perioden:

-TF-leder februar 1985:

Stort sett sammenfatning av landsmøtets analyse og tiltak.

Knytta spesielt an til oppgaver som sto på partiplanen akkurat da

-Oppbygginga av partiskolen , med lagstyreskoleringa i den første runden.

-Strategisk planlegging. At også partilaga la vekt på å skaffe seg grep om den politiske og økonomiske situasjonen i sitt organisasjonsområde og engasjerte seg i den politiske kampen.

-TF-leder april 1985:

Påpekte ulikheter , men satte opp noen "fellessaker":

- * Styrke den langsiktede planlegginga.
- * Delta i klassekampen og styrke massegrunnlaget
- * Stor vekt på arbeidet med KLASSEKAMPEN (avisa)
- * Sterke lagstyrer

Oppfordra til å bruke valgkampen til å styrke partilaga; delta i den politiske kampen, utvide det nære massegrunnlaget vårt og rekruttere.

-Langtidsplanen:

Styrke partiavdelingene politisk og organisatorisk er satt opp som en av de viktigste målsettingene når det gjelder å styrke kvaliteten til partiet.

I avsnittet som går nærmere inn på tiltak, blir følgende ting trekt fram: -"SK må jobbe på en slik måte at det som skjer i laga har avgjørende innflytelse på utviklinga av partiets politikk". To områder trekkes fram spesielt. Det er

"Den store kapitalismediskusjonen" og "arbeidet med strategisk plan".

- "Massearbeidet må korrigeres gjennom konkrete kappoppgaver og gjennom KK- og vervearbeidet.

Utviklinga av massearbeidet må være en viktig del av oppsummeringa av alle oppgaver partiet arbeider med"

- Styrke partiets arbeider- og kvinneinnretting blir satt opp som en sak som også hgar med demokratiet og livet i partilaga å gjøre. "Det må lages en egen plan for dette med utgangspunkt i materialet fra arbeiderundersøkelsen og kvinneundersøkelsen".

- Lagstyrekursa og Trinn 1C (partiteori) i partiskolen blir trekt fram.

- Det blir satt opp 2 konferanser i landsmøteperioden som skal følge opp framdrifta av jobbinga med grunnorganisasjonene.

-Årsplanen 1986:

Her blir målsettinga om å styrke grunnorg. i første rekke satt i sammenheng med de 2 hovedsakene for hele partiet dette året: ARBEIDET MED KLASSEKAMPEN , og "DEN STORE KAPITALISMEDISKUSJONEN.

At jobbinga med disse sakene både ville stille krav til utviklinga av det kommunistiske massearbeidet til avdelingene, om å politisere avdelingene og sette både avdelingene kollektivt og de enkelte kameratene bedre istand til å spille en politisk rolle i sine organisasjonsområder

Utenom dette satte 1986-planen opp noen sarsaker for styrkinga av grunnorg:

- Holde fast på gjennomføringa av styreskoleringskurset. Pekt på at endel av de svakeste laga hadde ramla av opplegget.

- Bygge opp rekrutteringsarbeidet.

- "Statusrapport" i febr-TF 1986:

(Bygde på reiserunde høsten 1985 , DS-lederkonferansen førjulsvinteren -85 og div. rapporter).

Det ble lagt fram en 3-delinga av avdelingene , som viste at ca 1/3 av partiavdelingene var i framgang , ca 1/4 var i tilbakegang og vel 40% var i en tilstand hvor det var vanskelig å si noe bestemt om "hvor pila pekte.

Dette var nokså lik situasjonen for 1 år siden. Kjennetegn ved de avd. som var i framgang , var at de hadde skikkelige styrer, at de dreiv KK-arbeidet nærmere knytta til en bevisst plan for partibygginga og det å styrke sin politiske innflytelse lokalt. Enkelte av disse avdelingene hadde også kommet endel på vei med lokalanalyser, knytta til de generelle partidiskusjonene i "Den store kapitalismediskusjonen".

Når det gjaldt tiltaka videre , så ble sjølsagt årsplantiltaka satt i sentrum (De bygde jo på bl.a. denne "tilstandsrap-

porten"). Utover dem, ble det satt opp som en oppgave å sammenfatte endel av arbeidet med lokalanalyser. For å gi ideer til avdelinger som streva med å komme igang med dette bl.a.

(Det ble laga et eget hefte på dette ,som kom i august-86).

-Diverse vurderinger gjennom KK-året:

De grunnorg.-tiltaka som det ble jobba mest bevisst med ,og med størst tyngde bak, ble naturlig nok de som var knytta til gjennomføringa av KK-året. Saker som ble kjørt fram var:

- Bruke KK-arbeidet til å synliggjøre partiet sterkere, til å få flere til å stå fram som kommunister og til å aktivisere partiet ("ut på gata ,ut som kommunister").
- Bruke KK-arbeidet til å innrette avdelinga bedre. Peile ut det viktigste omlandet og bruke avisa til å få bedre kontakt med det.

Det er bare 1.del av KK-året som er skikkelig oppsummert med hensyn på disse måla (materialet fra høstkampanja-86 er bare delvis utnytta). Det har vært en framgang på disse områdene ,men har ikke godt nok belegg til å komme med noen tall.

Eks: Fler partimedlemmer som verva abonnenter og deltok i KK-arbeid i høstkampanja (sjøl om det fortsatt var et mindre skikt som dro hovedlasset). Flere lag starta KK-jobbing i forhold til arbeidsplass/målgruppe som de konsentrerer partibygginga til.

Vi har ingen helhetlig oppsummering av jobbinga med "Den store kapitalismediskusjonen" i 1986. "3.verden-diskusjonen" i avdelingene ,ser ut til å være nokså ujevnt gjennomført. Og vi har oversikt over få eks. på at den fikk utslag i utadretta arbeid lokalt. Diskusjonene lokalt har heller ikke pressa fram noen videreutvikling av analysene og standpunkta våre. Men, dette er ikke det samme som at det ikke fins lokale bidrag. Det er vel mer en følge av at SK ikke har klart å følge opp denne oppgava oppe i alt det andre.

Som nevnt , ble det gjort endel arbeid med lokalanalyser, som er oppsummert fram t.o.m. høsten-86.

Arbeidet med avdelingstyreskolering har også blitt hengende på sidelinja i KK-året. Etter en relativt brukbar gjennomføring av 1.runde , ble oppfølginga av de avdelingene som ikke ble med og skoleringa av nye avdelingstyremedlemmer, nokså sporadisk.

Konsentrasjonen ,som det å nå de kvantitative måla i KK-året krevde, har altså hatt sin pris (Sjøl om vi ikke uten videre kan si at det som ramla ut, måtte gjøre det).

-Årsplanen 1987:

Denne årsplanen følger opp "malen" fra året før ,med å bygge alt arbeidet opp omkring en hovedsak ; "verving til partiet skal være det viktigste målet og midlet for partiarbeidet".

Den konkrete arbeidsplanen legger opp til at den første 3/4-delen av året skal det jobbes særskilt med å knytte omlandet nærmere til partiet/og "gå opp" nytt omland/. Og, hovedredskapene her skal være å følge opp styrkinga av KK-arbeidet og å bruke valgkampen.Fortsette arbeidet med å gjøre partiet mer utadvendt.

Siste del av året-og utover i -88- skal det så satses kraftig på direkte vervetiltak.

Årsplanen framhever videreføringa av "Store kapitalismedisk." og Partiskolestudiene som de viktigste tiltaka for den politiske og ideologiske styrkinga av partiet.

Noen kommentarer til grunnorg.jobbinga så langt i perioden:

Jobbinga har i hovedsak fulgt de retningslinjene som landsmøtet og partiplanen la opp til.

Etter som tida har gått ,har jobbinga med å styrke partiavdelingene blitt sterkere og sterkere knytta til det som partiet som helhet skal konsentrere seg om . I hovedsak ei rett utvikling, etter min mening. Men, ett viktig enkelttiltak har ramla for mye av lasset: styreskoleringa skulle vært fulgt opp strammere . Fra midtveis i KK-året og til nå har vi heller ikke klart å følge opp hvordan jobbinga med lokalanalyser og avdelingenes innsats i den politiske kampen lokalt har utvikla seg. Jeg ser imidlertid ikke på dette som noen feilprioritering av kreftene til SK ,eller at dette betyr at dette arbeidet dermed er mislykka. Vi må trekke sammen endel tråder her, fram til landsmøtet.

Som jeg skal komme inn på i siste delen, har partiarbeidet i perioden gitt oss endel mere materiale til å komme et godt stykke videre med "grunnorg.spørsmålet". Saker vi har jobba med i perioden ,som vi i utgangspunktet ikke satte i så sterk sammenheng med dette spørsmålet, har stor betydning.

TIL PKT 3) -HVA NA ?

Dette punktet blir muligens noe rotete.(Jobbing med det viktigste leddet i grunnorg.styrkinga nå , vervesatsinga, gjør at jeg ikke har rukket å gjennomarbeide dette skikkelig).

Først noen påstander:

-Utviklinga har bekrefta standpunktet om at problema i grunnorg. i stor grad er uttrykk for mer generelle **partiproblem**. At en viktig bit av dette er å avklare mer helhetlig hvordan vi skal tillemppe den leninistiske partimodellen her og nå, i Norge. Vi har jobba med endel enkeltområder her i lengre tid nå. Tida er nå inne til å sammenfatte dette og legge opp en bevisst kurs som vil bryte endel med linjer vi har fulgt tidligere.(Vi har allerede hatt endel "glidende overganger" ,men som fortsatt er endel ufullstendige).

Endel av ambisjonene vi stilte oss på grunnorganisasjonenes vegne rundt forrige landsmøte ,var feilaktige. Mye p.g.a. at de bygde på en tillemping av partimodellen som vi var på vei bort fra .(Førte f.eks. til at det ble sett på som et problem at vi gjenopptok praksisen med skoleringsmetoder som seminarer og konferanser på tvers av avdelings- og distriktsgrenser -fordi det trakk ting ut av grunnorg. !).En partimodell som pressa for mye inn i avdelinga. Eller, kanskje rettere sagt: La opp til feil arbeidsdeling mellom avdelinga og resten av partiet.

Jeg tar opp endel av dette nedenfor:

-**Legalt-illegalt-modellen** vi utvikla siste delen av 70-tallet var i hovedsak feil ,og har også slått negativt ut for grunnorg. sin utvikling.(Ved at grunnorg. skulle ivareta nesten alle behova til enkeltmedlemmet, og at det dreide innrettinga på arbeidet i gal retning ,bl.a. Også ved at vi utvikla ledelsesmetoder, som vi ikke har korrigert skikkelig ennå).Vi har jo allerede lagt om linja , i ord og endel i praksis. Men, det gjenstår endel ennå.

-**Feil tillemping av forholdet parti-front.**

Partiet slo rundt midten av 70-tallet inn på ei linje med å legge for stor vekt på å jobbe gjennom fronter og bygge opp egne "institusjoner" rundt partiet , i forhold til det å bygge partiet åpent. Hadde sannsynligvis sammenheng med den nye legalt-illegalt-modellen ,men tror det også var utslag av en egen partimodellfilosofi.

Dette var imidlertid en periode i "medvind", hvor vi jobba mye, fikk til mye og hvor vi også rekrutterte bra til partiet! Men, spørsmålet er om vi skulle brukt mer av kreftene på rene partibyggingsaker enn vi gjorde. Bl.a. om mer av de økonomiske disposisjonene vi da gjorde burde vært retta inn på å styrke **partiorganisasjonen** med kader og fonds ? Dessuten tror jeg denne perioden fikk konsekvenser for det som skjedde etterpå ,og fortsatt virker inn. Vi fikk mange verv i fagbevegelsen og andre organisasjoner. Vi har jobba godt i disse ,og brukt mye krefter på å gjøre dem slagkraftige. Vi har vel tatt endel verv for mye. Men, hovedfeilen har vært at vi har lagt for liten vekt på **partibyggingsoppgaven** innafor frontene.

Denne svakheten ved partimodellen vår, har også virka negativt inn på grunnorg. Den har "atomisert" virksomheten i

avdelinga, og slo ekstra kraftig ut når "sentraldirigeringa" ble svakere, når avdelingene skulle stå mer på egne bein og utvikle lokal sjølstendighet. Det som skal være felles **partioppgave** for avdelinga, sjøl om medlemmene jobber i forskjellige fagforeninger e.l., kom i bakgrunnen i forhold til frontoppgavene (som det var umulig å ta opp like grundig for alle i avdelinga).

-Uklarheter når det gjelder forholdet **sentralisme-demokrati**. Som slår ut i hvordan vi utvikler grunnorg. og i ledelsesmetodene våre.

På hele 80-tallet har vi jobba etter linja om å bygge opp en større grad av **lokal sjølstendighet**. For at avdelinger og enkjeltkamerater kunne anvende m-l- på sine områder, uten detaljanvisninger fra ledelsene over.

I startfasen -rundt 79/80- ble dette blanda opp med uenigheter på hva **partiet som helhet** burde prioritere: "lokal kamp"-parola opp imot sterk satsing på fellesoppgaver som KK-arbeid og f.eks. "klassikerstudier". Dvs. Det var uenighet om på hva slags **grunnlag sjølstendigheten skulle bygges på og brukes til**.

Det har vært ført diskusjoner rundt dette hele tida på 80-tallet. Arbeidet med **langtidsplanlegging/strategisk planlegging** har vært viktig for å komme videre. Idag har vi en sterkere grad av enighet om å satse på **grunnleggende partibyggingsaker**. Å utvikle sjølstendige kommunister og avdelinger som skal sette disse oppgavene, først og fremst, ut i livet på sine steder.

Men, fortsatt er det endel uavklara her, m.h.t. grunnorg. sin rolle. **Hvordan skal de være med og utvikle de politiske linjene til partiet?**

Jeg tror ikke vi har lagt ut for mange såkalte partidiskusjoner i denne landsmøteperioden. Ser vi etter, så er de knytta til nye ting vi kjører opp, eller endringer av sentrale standpunkt. Men, det er ulike oppfatninger av hva som skal ligge i det å gjennomføre disse diskusjonene, og hva grunnorganisasjonenes rolle først og fremst skal være.

Jeg mener vi må se dette i sammenheng med hva som er avdelingenes spes. plass i partiet; **Det direkte bindeleddet mellom partiet og massene**. De viktigste politiske diskusjonene, det som skal gi **politisk liv** til avdelingsmøtene er derfor først og fremst politiske problem knytta til arbeidet vi skal gjøre med å få andre folk til å bli kommunister. Dvs. analysere og diskutere politiske tendenser i org.området til avdelinga, og hvordan vi skal angripe dem. Her vil avdelingene også tilføre partiet livsnødvendig "mat".

Jeg mener ikke med dette at avdelinga ikke skal diskutere mer almenne saker/programmatiske spørsmål. Men, styret bør legge vekt på å finne ut hva det er uenigheter rundt og legge opp til diskusjon først og fremst på dette. Er det ingen som har spesielle ting å "kikke" på, er det ikke nødvendig å tvære ut. Det enkelte medlem skal i tillegg ha mulighet til å få lagt fram sitt syn på andre måter.

Hvis det er ting SK eller DS krever svar på, må det markeres klart hva det er.

Hva er viktigst framover nå, på dette feltet?

1) Vi må videreføre endel av partimodellavklaringene, som er nevnt ovenfor. De fleste av disse er også nøye knytta til uenigheter omkring **innrettinga av partiarbeidet** (hva partiet

skal jobbe med, får sjølsagt konsekvenser for modellen og organiseringa). Vi må sette ut i livet ledelsesmetoder i tråd med modellen. (Eks. Finne et rett forhold mellom ekstern og intern ledelse. For SK vil det etter min mening bety å forandre OU sitt mandat endel og koordinere ulike sektorledelser på en anna måte).

2) Ta opp tråden med styreskoleringa igjen. Samtidig med en ny "omdreining" på å høye prestisjen til avdelingstyrene.

3) At partiet fortsatt legger vekt på å utvikle politikk og "vyer". En forutsetning for at avdelingene skal kunne "fenge" folka de skal ut og rekruttere og verve KK-abbonnenter blant.

4) Fortsatt holde på metoden med å styrke grunnorg. i tilknytning til hovedoppgava til enhver tid - ikke som noe spesielt, på sida av dette.

Vi trenger sjølsagt en ny "tilstandsrapport" når vi skal legge fram beretninga. Men, vi må bli enige om hvilke kriterier vi skal måle kvaliteten til avdelingene etter. Denne runden må bl.a. avklare dette endel. Så må vi gjøre nære undersøkelser i "marka".

sept.-87,

KLIPP FRA ET NOTAT OM LEDELSESMODELLER

(Om det kan virke oppstykket, skyldes det at enkelte avsnitt som går inn på SK-interne forhold er utelatt)

DET VIKTIGSTE LEDDET I PARTIET?

I den klassiske teorien om masselinja spiller prosessen "fra-mas-sene-til-massene" en helt sentral rolle i kampen for å skape og iverksette en korrekt revolusjonær strategi. Dette bygger på marxistisk erkjennelsesteori, som jeg her bare vil minne om. Hvis dette er riktig, så er sjølve bindeleddet mellom partiet og massene det vitale leddet som avgjør om partiet kan fylle sin oppgave. Dette bindeleddet er grunnorganisasjonen. Men hvem er grunnorganisasjonen? Grunnorganisasjonen er ikke en flat og udifferensiert struktur. Den består av ulike funksjoner. Den må ha en leder og et minimum av andre tillitsverv. Den må også ha et virkelig indre liv. Uten en leder kan neppe avdelinga fylle sin rolle. Etter mitt syn er avdelingslederen ett av de aller viktigste tillitsverva i AKP. Mindre viktig enn leder, nestleder og distriktsleder, men langt viktigere enn "menig SK-medlem". Dette synet bryter med klassisk stalinsk nomenklatura, og formelt også med Mao. Men jeg mener at det er en logisk følge av Mao.

Hvis avdelinga og dermed avdelingslederen har en slik plass i partiet, teoretisk sett, må vi se på hva det betyr i praksis. Det betyr at vi som SK skal lede et antall sterke, sjølstendige kommunister, som på sin side igjen skal lede den minste cella av partiet i å lede klassekampen på sitt område. I et boligområde i Oslo med 40.000 innbyggere kan det være bare en avdelingsleder. I prinsippet skal denne avdelingslederen være i stand til å lede klassekampen blant disse 40.000. I en mindre by med 15.000 innbyggere skal avdelingslederen i prinsippet kunne lede bolig-kamp, streikekamp, politisk propaganda, boikottaksjoner eller folkekrig. Denne oppfatninga av avdelingslederen står i voldsom kontrast til synet på avdelingslederen som pakkepostformidler. Pakkepostformidleren skal bare sørge for at beskjeder og ordre ovenfra kommer fram og utføres. Hen har intet ansvar for å

analysere situasjonen, finne ut hva som kan gjøres og hva som ikke kan gjøres, finne fram til de progressive kreftene og nøytralisere de reaksjonære. Hen skal bare sørge for at ledelses direktiver blir utført.

HVORDAN TENKER EN SJØLSTENDIG AVDELINGSLEDER?

Arbeidet som avdelingsleder har bragt meg i kontakt med andre avdelingsledere som tenker i samme baner. Det er sjølstendige folk, sterke ledere av begge kjønn, som tar oppgaven alvorlig. Det en slik leder gjør er å sette seg ned og gjøre en analyse av sitt område. Hvilket område er det vi jobber innafor? Hva er særeget? Hva er viktig for massene her? Hvordan ser omlandet vårt ut? Hvilke store klassekamper angår folk her? Hvordan er situasjonen for arbeiderklassen? For kvinnene? For ungdommen? Hvordan er partiavdelinga? Hvilke behov har den internt for å kunne spille sin rolle eksternt? Hva er de sterke og svake sidene? Hva må vi gjøre det første året, de første åra for å bygge oss opp gradvis fra ei lita cella til en reell ledelse av det arbeidende folket?

- 2 -

Den sjølstendige avdelingslederen kommer til at oppgavene er tallrike som sandkornene på havbunnen, men få er de utvalgte. Kort sagt, kreftene strekker ikke til for å gjøre alt som skulle ha vært gjort. Derfor må det legges en slagplan. Kanskje må en bruke ett år på å få avdelinga ship-shape. Kanskje må en kjøre grunnleggende skolering. Kanskje må en gjøre en konsentrert innsats for å vinne innpass blant folk på ett bestemt sted. Løsningene kan variere. Det som passer på Vinmonopolet passer ikke på Furuset. Det som passer i Oslo passer ikke i Finnmark. Og alt dette passer bare ytterst tilfeldig med det som kommer av planer fra SK.

Hva gjør da den lojale, men sjølstendige avdelingslederen? Hen kommer i en lojalitetskonflikt. Skal hen gjøre det som er riktig, eller det som er ordre? Hen tar direktivbunken fra sentralen og sorterer ut det som er helt irrelevant, holder fast ved de viktigste tinga og passer dem inn i de lokale planene, men på en slik måte at de lokale planene blir gjennomført. Dette er en litt bakvendt måte å fungere på.

KONKRETISERING

Ta årets plan. Det er verveår. Det er valgår. Det er (nok et) KK-år. Det skal gjennomføres en rekke obligatoriske diskusjoner. Sånn ser verden ut for oss i ledelsen. Men sånn ser den ikke ut fra grunnplanet. På Furuset og i Alta er det nemlig de samme folkene som skal jobbe med uansett. Vi skal drive partibygging. For å drive partibygging må vi drive propaganda. KK er (i vekslende grad) det beste middelet vi har til å drive partipropaganda. Jobbinga med å øke tallet på abonnenter og aktivisere flere av dem som alt er abonnenter er partibygging og forberedelse av valgarbeid og sympatisørsirkler. Stilt fra et riktig perspektiv, nemlig perspektivet med PARTIBYGGING, så er verving, valgkamp og KK-arbeid bare tre former av samme arbeid. Men fra oss i SK framtrer det som tre adskilte oppgaver. De stilles til og med i motsetning til hverandre. Plutselig kommer det et obligatorisk KK-møte som skal skyve alle andre ting til side. I materialet om verving fra Oslo DS sto det ingenting om valgkampen, og bare ytterst lite om KK. (Og Oslo DS skal ikke henges ut spesielt her, for de lagde faktisk et brukbart verveopplegg, og de har tatt til seg kritikk av den typen jeg nevner her. Når jeg nevner dem er det nærmest for å vise at sjøl i framskredent materiale blir sektortenkninga ødeleggende for helheten.)

DISKUSJONER OG "DISKUSJONER"

På partiets årsplan står det noen obligatoriske diskusjoner. Min erfaring er at disse passer heller dårlig med de virkelige behovene i grunnorganisasjonene. I tillegg får vi pålegg om en ekstra KK-diskusjon. I partiet går det helt andre diskusjoner og i KK går det helt andre diskusjoner igjen. Hva er viktig, hva er folk opptatt av, hvilke ideologiske strider pågår? Jeg har vært med på å skape formen med obligatoriske partimøter. Jeg trur at de i hovedsak har utspilt sin rolle. Det er ikke sånn ledelse partiet trenger.

Ta KK. For en sjølstendig avdelingsleder er KK alltid obligatorisk. En sjølstendig partileder på lokalplanet tar i dag alltid KK med i sine planer. Mange avdelinger er godt konsolidert på KKs betydning for partibygginga. Det trengs ikke obligatoriske møter for å forklare dem det. Sannsynligvis ville obligatoriske møter om KKs rolle i partibygginga ha mer for seg blant KK-journalister enn blant avdelingsledere. En annen sak er at det er problemene i det lokale KK-arbeidet. De løses ikke med moralske pekefinger eller obligatoriske møter. Eksempel fra egen parti-

avdeling: Vi har satt oss dobbelt så store mål for KK-arbeidet som det vi er pålagt sentralt fra, vi har investert mer enn dobbelt så mye krefter i antall folk og timeverk som ved høstkampanja. KK er en sentral del av våre lokale planer. Vi drøfter KK på hvert lags- og styremøte. Men over midtveis i kampanja har vi oppnådd halvparten av hva vi hadde tenkt. Kommer dette av at vi ikke skjønner KKs betydning som partiavis? Kommer det av at vi ikke har prioritert KK? Kommer det av latskap? Sjølsagt ingen av delene. Derfor har vi like god bruk for en obligatorisk KK-diskusjon som for en spiker i øyet. Derimot kunne vi godt tenkt oss å diskutere hva misforholdet mellom innsats og resultater kommer av.

INTERNMATERIALET

Mens KK har gjort mye interessant både layoutmessig og journalistisk, har internpressa ikke en gang reist spørsmålet om form og innhold. Det finnes sjølsagt ikke kapasitet eller penger sentralt til å jobbe profesjonelt med internpressa. Men kunne vi ikke likevel vurdere om det går an å finne en form og en stil som er mer i samsvar med dem vi ønsker å henvende oss til?

Hva ønsker vi å bruke internpressa til?

Hvem er vårt publikum?

Hvilke behov har dette publikummet?

Hvilken form er egna til å dekke ledelsens og kaderens behov for internpresse?

Skal internpressa i hovedsak være et organ for "utkjør", skal den være et levende debattorgan, skal den være et organ for å propagandere eksempler, et organ for å begeistre eller hva?

Jeg synes det burde være på sin plass å få ei bevisst holdning til hva vi ønsker å oppnå med de store ressursene som tross alt brukes til internpressa.

HVA ER ALTERNATIVET?

Hvis en kritiserer det bestående får en raskt spørsmål om hva som er alternativet. Mitt svar er at det veit jeg ikke riktig, men jeg har noen ideer som kanskje kan inneholde noen utviklingsmuligheter.

For det første trur jeg at en alternativ ledelsesmodell krever større grad av personlig ledelse. Det burde være overkommelig for en person å kjenne ti avdelingsledere personlig, ikke bare som en organisasjonsbrikke, men mer helhetlig. Kjenne vedkommendes sterke og svake sider, kjenne til problemer og måter å tenke på. Det burde være mulig for et områdestyre på fem å kjenne femti avdelingsledere. I så fall kunne de lede mer direkte på person. Det er Ola eller Kari som skal gjøre jobbene og ikke avdelingslederen i avdeling 08576. Hva betyr det for tilrettelegging, personlig oppfølging osv.? Hvorfor får ikke Oscar til noe i avdelinga med KK-arbeidet? Er det politiske motsigelser i laget, er det personlige problemer, er det ting i området som folk strever med?

For det andre trur jeg at vi i mye større grad må lede gjennom å vinne oppslutning om store linjer, helhetsplaner og langtidsplaner enn gjennom obligatoriske møter og detaljdirektiver. Dette betyr at vi må akseptere mye større lokalt autonomi når det gjelder den konkrete utforminga av møteplaner o.l. I prinsippet har vi vært enige om dette lenge, men hvilke konsekvenser har det fått?

For det tredje trur jeg vi bør utforme en strategisk plan for partibygging som vi jobber grundig gjennom i partiet, og i stor grad overlater til DSer og avdelinger å utforme den konkret.

For det fjerde trur jeg at vi bør diskutere den hierarkiske partioppfatninga vår på nytt. Jeg er ikke tilhenger av å vrake den demokratiske sentralismen, jeg er heller ikke tilhenger av flat struktur og anarki. Sånn som i pertisentralen er jeg for mer sentralisme og mer enhetlig opptreden. Men jeg trur at virkeligheten kanskje tvinger oss til "å rive (noen av) pyramidene". Går det an å finne fram til en ny balanse mellom enhetlig opptreden og autonomi?

For det femte trur jeg på ei bevisst satsing på avdelingslederne, med egne skolerings- og diskusjonsopplegg, bøllekurs og utviklingsplaner.

For det sjette (Khartago, Khartago) trur jeg på ei drastisk styrking av partipolitikken. Vi trenger fondsoppbygging i størrelsesorden ti millioner.

For det sjuende trur jeg vi må legge om den interne parti-propagandaen radikalt.

For det åttende trur jeg vi bør ta i bruk mer ny teknologi i drift og utvikling av partiet. (Vår møteform blei skapt av engelske protestanter på 1600-tallet, vår kommunikasjonsform blei skapt av Gutenberg. Det har skjedd en og annen ting på disse områdene siden.)

. mai 1987

Til diskusjonen om 8.mars.

I forbindelse med 8.mars er mange folk i arbeid og bevegelse over hele landet. Det er en bevegelse som forandrer kvinnebevegelsen og kvinnekampen. Eks. er kampen om den internasjonale solidariteten, kampen om lønnskompensasjon for 6 timersdagen osv. Den gir en mulighet til å slåss for vår kvinnepolitiske linje som vi ikke har ellers. Samtidig er dette arbeidet mange steder lavt prioritert i partiet. Noen steder tar partiet kollektivt politisk grep, men svært ofte overlates det fortsatt til enkeltkvinner som gjør en kjempejobb. Med en mer bevisst politisk innsats fra partiet, kunne vi oppnå atskillig mer uten så mye mer arbeid. For arbeidet gjøres jo. Og det er viktig å gripe inn nå, endel steder er det i ferd med å stivne til rutine.

Vi må spørre oss hvilken vei ønsker vi at kvinnebevegelsen skal utvikle seg, og hvordan skal vi slåss for det 8.mars?

Hvordan utvikle motstanden mot "kvinneregjeringa"?

Hvordan bruke 8.mars til å organisere den kvinnelige delen av arbeiderklassen, forene kvinneaktivister og faglig engasjerte kvinner, vinne innpass i nye grupper av arbeiderkvinner?

Hvordan bruke 8.mars til å utvikle bevegelsen blant unge jenter?

Hvordan styrke alliansen mellom de to spissene?

Hvilke aktuelle kampsaker/delseire skal vi prøve å vinne gjennom 8.marsbevegelsen?

Hvordan bruke 8.marsarbeidet til å styrke Kvinnefronten, radikalisere andre grupper ev. trekke de beste ut osv.? Hvordan utvikle kontakten med SVere som reagerer på Solheim f.eks. om 6 timersdagen?

Hvordan skal vi styrke partiets innflytelse samtidig som vi står i spissen for 8.marsfronten?

Tenk gjennom situasjonen i kvinnebevegelsen i distriktet. Tenk over hva dere oppnå gjennom 8.marsbevegelsen hos dere. Hvordan kan partiet mobiliseres?

6.oktober, SIRI